

- Er abort lovligt eller ej i Tyskland?
- Perfekthedskultur i kristne kulturer?
- Årsmødet i ord og billeder

NÅR EN KRISTEN FÅR ABORT

MEDLEMSSKAB

Årskontingent:

Enlige kr. 125,-
Ægtepar kr. 200,-
Studerende og unge under 18 år kr. 75,-

Giro: +1-923-8417

Netbank Handelsbanken: 7625 1359220

Mobilepay: 86916

REDAKTION

Søren Stidsen, Vibe Ryberg
og Ellen Højlund Wibe (redaktør)

Grafisk design: Graphic Care

Tryk: Øko-Tryk

Oplag: 2.000 stk.

ISSN: 1902-4967

SEKRETARIATET

Landssekretær

Ellen Højlund Wibe
Cedervej 1, Stjær,
8464 Galten
Tlf. 47 52 44 84
jegvilleve@rettentilliv.dk

ABORTLINIEN

Abortlinieleder

Marianne Jørgensen
Tlf. 91 89 04 83
leder@abortlinien.dk

Telefonrådgivning: 48 39 48 48

åben hver dag mellem kl. 19.00 og 22.30.
Brevkasse: www.abortlinien.dk/brevkasse
Mailrådgivning: post@abortlinien.dk
www.abortlinien.dk

KOMMUNIKATION/WEB

Kommunikationssekretær

Kerstin Hoffmann
Tlf. 25 77 67 57
web@rettentilliv.dk
www.rettentilliv.dk

ØKONOMI

Regnskabsfører

Bodil Kousgaard Fomsgaard
Oldagerparken 32
6900 Skjern
Tlf. 40 68 44 43
bodilfomsgaard@gmail.com

BESTYRELSE

Formand: Jens Vindum, pens. administrationschef

Nikolaj Henriksen, logistikspecialist

Maria Jensen, sygeplejerske

Ketty Dahl, lærer og galleriejer

Elin Donskov, arkitekt

Birgitte Laursen, sygeplejerske/sektionsleder

LEDER

PERFEKTHEDSKULTUR I KRISTNE MILJØER?

Af Ellen Højlund Wibe, landssekretær

Det var vigtigere at holde på den fromme facade og fortsætte dobbeltspillet, end at stå ved at man ikke levede op til sit ideal.

Gad vide, hvor mange i de kristne (ungdoms)miljøer der kan genkende sig i de tanker og følelser, som Maria giver udtryk for i interviewet i dette blad, hvor det ene fald tog det andet med sig – for at bruge den bibelske terminologi om det, der skete for Maria, da hun gik i seng med kæresten og siden fik en abort.

Nogen vil nok hævde, at problemet er den sociale kontrol i disse miljøer, hvor det at bryde kodeks for 'rigtig opførsel' ville udgøre et større socialt problem for Maria end spørgsmålet om skyld eller ej i forholdet til Gud.

Har det mon noget på sig? Er kristne miljøer kendetegnet af en kristelig "perfekthedskultur", hvor det vigtigste er at opretholde en facade af vellykkethed, med de fatale følger det kan få, når den enkelte må leve alene med konsekvenserne af sit dobbeltspil.

Måske er der behov for et ordentligt livtag med "perfekthedskulturen" i kristne sammenhænge. Behov for at skabe mere rummelighed for et fællesskab af syndere, ikke hyklere. "De raske har ikke brug for læge, det har de syge", som Jesus sagde til farisæerne (Matt. Ev. kap. 9 v. 12).

Lad os udholdende fremholde den kristne etik og ikke give efter for tidsånden og dens påvirkning langt ind i kristne sammenhænge. Lad os være konkrete i at påpege, at der er en kamp at kæmpe – og dermed også faldets mulighed. Og lad os ikke mindst pege på tilgivelsens heling og mulighed for en ny begyndelse. Hvad enten det drejer sig om abort eller bagtalelse af min næste – nok en gang.

ABORT I TYSKLAND: ULOVLIGT - OG SÅ ALLIGEVEL IKKE

Af Søren Stidsen, cand.theol.

I TYSKLAND ER ABORT I PRINCIPPET ULOVLIGT. Alligevel udføres der lidt over 100.000 aborter hvert år. Det skyldes, at der i den tyske straffelov er angivet forskellige undtagelser, hvorved udførelsen af aborterne gøres straffri. For at få en abort i Tyskland er det et krav, at kvinden mindst tre dage før udførelsen af aborten har modtaget autoriseret rådgivning. Denne rådgivning har efter loven til formål at beskytte det ufødte barn, og kvinden skal opmuntres til at beholde barnet og hjælpes til at se sine muligheder i et liv med et barn. Hun skal også informeres om, at barnet har ret til at leve, og at abort derfor kun er en mulighed i ekstraordinære tilfælde, hvor den byrde, det er for moderen, er for tung til, at det er rimeligt, at hun skal bære den.

ENDVIDERE ER DET ULOVLIGT OFFENTLIGT AT OPLYSE OM MULIGHEDEN FOR ABORT på en måde, der kan opfattes som reklame. Således er flere læger blevet idømt bøder for på deres hjemmesider at gøre opmærksom på, at de udfører aborter på deres klinik. I praksis er det stort set kun muligt for læger at informere om muligheden for abort, når de taler personligt med gravide kvinder, som ikke ønsker barnet.

NÅR DER ALLIGEVEL UDFØRES OVER 100.000 ABORTER ÅRLIGT, så skyldes det, at opfattelsen af abort i både lægestanden og befolkningen er anderledes end lovens, og der rejses fra flere sider krav om en ændring af loven, så den kommer til at minde om det, der kendes fra nabolandene, hvor der frit kan informeres, og

hvor abort er lovligt inden for visse rammer i stedet for at være ulovligt, men straffrit i særlige tilfælde. En del mener, at loven er med til at stigmatisere kvinder, når de teknisk set gør noget ulovligt, når de får en abort.

KANSLER ANGELA MERKELS KRISTENDEMOKRATISKE REGERINGSPARTI, CDU, ønsker ikke at ændre lovgivningen, og de modstår foreløbig presset fra deres socialdemokratiske regeringspartner, SPD, men striden truer med at sprænge regeringen. SPD har endda luftet muligheden for at samle et flertal udenom CDU og fjerne de to paragraffer i straffeloven, der regulerer området.

FORELØBIG ER RESULTATET BLEVET ET KOM-PROMIS, hvor loven fastholdes, men hvor reglerne for, hvordan eksempelvis en læge må omtale muligheden for abort præciseres, så det bliver nemmere for lægerne at vide, hvad de må og ikke må. Denne præcisering vil sandsynligvis også indeholde en lempelse.

SELVOM DET ER USIKKERT, VIL KOMPRO-MISSET SANDSYNLIGVIS HOLDE frem til tyskerne skal til valg igen i 2021. Det er ikke sandsynligt, at SPD reelt er interesserede i at sprænge regeringen på denne sag, men til den tid kan abort sagtens blive et tema i valgkampen, og næsten uanset valgresultatet må det forventes, at den tyske abortlovgivning kommer til debat i den nye forbundsdag.

NÅR EN KRISTEN FÅR EN ABORT

fortalt til Ellen Højlund Wibe, landssekretær

OTTE ÅR GIK DER, FØR MARIA FIK ÅBNET OP FOR DEN TUNGE BAGAGE AF FORTIELSE, SKAM OG SKYLD, SOM HAVDE FULGT HENDE I SÅ MANGE ÅR. EN BAGAGE SOM BRAGTE HENDE UD I EN LIVSKRISE, DER VAR TÆT PÅ AT KOSTE HENDE ÆGTESKABET OG HENDES FORHOLD TIL GUD. DER VAR NEMLIG INGEN TILGIVELSE FOR DET, HUN HAVDE GJORT. MENTE HUN.

MARIA BENTSEN voksede op i en sund og varm familie med kristne værdier som det selvfølgelige grundlag for livet. Også forældrenes lederjob på et behandlingshjem for misbrugere pegede i samme retning med kerneværdier som "kærlighed, accept og tilgivelse".

Da Maria var færdig med folkeskolen, ville hun ud og gøre en forskel i verden med sit kristne livssyn. Hun tog på en slags bibelskole i Sverige, "Kreativ Mission", i et år, og siden fulgte et par år i Australien og Afrika, udsendt for Youth with a Mission (UMO). Da hun vendte tilbage til Danmark, var det for at uddanne sig til sygeplejerske for siden at kunne rejse ud igen med denne uddannelse.

Det var vigtige og værdifulde år i mit liv. Men jeg var nok også lidt naiv dengang, måske lidt firkantet, og der var en tendens til at isolere sig i forhold til omverdenen.

MARIA BLEV KÆRESTE MED BJØRN, da hun var omkring 20 år, han et år ældre. Begge havde de deres gang i det kristne fællesskab, og begge havde de samme holdning til sex: det hørte til indenfor rammerne af ægteskabet. Men, som hun udtrykker det: *Idealet mødte begæret!* De kunne ikke leve op til deres egne idealer. En følelse af skamfuldhed sneg sig ind under huden; følelsen af ikke at være ren. Og da først den følelse havde sat sig, var det svært at tage kampen op igen; kampen for det ideal, hun dybest set gerne ville efterleve.

EFTER ET PAR ÅR RAMTE VIRKELIGHEDEN som en boomerang. Selvom de havde forsøgt at beskytte sig, var Maria blevet gravid, 22 år gammel. Min umiddelbare reaktion var, at jeg selvfølgelig skulle beholde barnet. Det var jo en del af

DET VAR VIGTIGERE
AT HOLDE PÅ DEN
FROMME FACADE,
AT FORTSÆTTE
DOBBELTSPILLET,
END AT STÅ VED, AT
MAN IKKE LEVEDE
OP TIL SIT IDEAL

mit grundværdisæt: man slår ikke et ufødt barn ihjel!

Men efter nogle dage våg-ner hun op en morgen med tanken: Jamen, så kan alle andre jo se, at jeg er faldet i synd, hvis jeg får det barn! Syndserkendelsen fyldte meget i Marias tanker, men forestillingen, om 'hvad de andre i det kristne fællesskab ville tænke', fyldte endnu mere. Det var vigtigere at holde på den fromme facade, at fortsætte dobbeltspillet, end at stå ved, at man ikke levede op til sit ideal. De afslørende spor skulle fjernes. Hun ville have en abort.

HUN FIK EN AFTALE MED

LÆGEN om abort 14 dage senere. Bjørn var med. Han var ked af det, men overlod afgørelsen til hende. Lægen spurgte ikke med ét ord ind til beslutningen. Det kunne måske have fået mig på andre tanker, siger Maria tøvende.

MARIA HUSKER IKKE RIGTIG

NOGET fra de 14 dage frem mod aborten. Der ligger et mørke over disse par uger; som om det hele er sort. Også åndelig talt. Jeg kan faktisk ikke rigtigt huske noget fra den tid. Jeg tror, at jeg stak hovedet i busken, som struds, og bare ventede på, at det gik over igen.

HUN FIK ABORTEN I 10. UGE

Hun føler det pinligt at fortælle om sin umiddelbare reaktion ovenpå aborten: Jeg var faktisk lykkelig! Nu kunne ingen se,

**"NÅDE", DET VAR FOR
DEM, DER HAVDE
DUMMET SIG LIDT.
MEN FOR MIG VAR DER
IKKE NOGET HÅB. OG
DERFOR KUNNE DET
EGENTLIG VÆRE LIGE
MEGET, AT JEG LEVEDE
DETTE DOBBELTLIV**

hvad jeg havde lavet. Sporene var fjernet.

Og nu skulle der nulstilles i forhold til at leve efter idealerne. Et år senere blev hun og Bjørn gift.

NOGEN MÅNEDER SENERE

føder hendes søster et barn, og da Bjørn holder det i sine arme, græder han. Ikke af rørelse, som søsteren troede, men af sorg og fortrydelse. Der er ikke nogen umiddelbar reaktion at spore hos Maria. Men alligevel er der taget hul på en snigende livskrise, som varer ved i de næste 8 år, og hvor dobbeltspillet ødelægger hende mere og mere. En anden søsters død efter et længere kræftforløb i begyndelsen af denne periode skubbede måske også til det forkrampede dobbeltliv.

Facaden var i orden overfor det kristne fællesskab; hun var stadig den gode, fromme pige. Men der var også en anden, verdslig side af hendes liv, når hun var i job-sammenhæng. Det var på en måde nemmere at være i en verden,

hvor abort var accepteret. Så slap jeg for at føle mig forkert dér. Føle mig som en synder. For den følelse var meget dominerende hos hende i de år. "Nåde", det var for dem, der havde dummet sig lidt. Men for mig var der ikke noget håb. Og derfor kunne det egentlig være lige meget, at jeg levede dette dobbeltliv.

MARIA OG BJØRN FIK ET PAR

PIGER i løbet af disse 8 år (og siden endnu en pige). Alligevel begyndte deres ægteskab at skrante. Så meget så skilsmisse var på tale. Bjørn forsøgte at ruske op i mig; få mig tilbage til virkeligheden, væk fra dobbeltlivet. Men så fik han en idé. Efter 8 års ægteskab skulle de tage på højskole sammen.

DET BLEV ET VENDEPUNKT

for Maria. På Mariager Højskole (Pinsekirkens Højskole) er der en lærer, der ser Maria. Ser at der er noget, der ikke hænger sammen i hendes liv. Han inviterer til samtale, og intuitivt føler hun, at 'nu er det nu'. Hun fortæller ham om sin hemmelighed, der har gnavet i hendes sjæl i de mange år.

Så sker der noget mærkeligt. Læreren beder hende lukke øjnene et øjeblik. Og da ser jeg Jesus! Jeg får et syn af ham. Og ikke nok med det. Min aborterede søn kommer imod mig og siger: "Hej mor"! Han lignede en blanding af sine to søstre. Jesus tager mit barn op på armen og går sin vej."

DEN MARIA, DER LUKKEDE

ØJNENE, var en anden end hende, der åbnede øjnene igen. Nu kunne jeg trække vejret frit. Jesus havde vist mig, at hans nåde

også var stor nok for mig. Og jeg kunne give slip på barnet. Jesus havde mit barn og passede på det. Jeg var virkelig sat fri af skylden, som havde tynget mig i alle de år og havde drevet mig til et ødelæggende dobbeltliv.

Maria endte med at gå på højskolen i 3 år. Der var så meget, hun måtte have styr på: Hvem var jeg, når jeg ikke var Maria med skyld og skam? Min skyld er i dag naglet til korset.

MARIAS RÅD TIL DE KRISTNE FÆLLESSKABER er, at vi på den ene side skal turde være tydelige på Bibelens sunde etiske retningslinjer for livet, bl.a. at sex hører til indenfor ægteskabet. På den anden side skal vi

også på en konkret måde turde italesætte det at falde i synd og anerkende, at problemet er der i kristne sammenhænge. Og ikke mindst pege hen på tilgivelsen hos Jesus.

MARIA ER I DAG FRI af sin skyldfølelse i forhold til aborten. Den ejer hende ikke længere. Men hun føler et ansvar for at dele sin oplevelse med andre. Første gang var det rigtig svært og en stor overvindelse. Men jeg oplevede, at når jeg delte det med andre, mistede det sin magt over mig.

Nu deler hun sin livshistorie hvert år med eleverne på Mariager Højskole, hvor hun stadig har sin

daglige gang, nu som timelærer og køkkenhjælper. Hun er også en af de frivillige rådgivere på Abortlinien og sidder med i Retten til Livs repræsentantskab.

MARIA VIL OGSÅ GERNE UD i andre sammenhænge og dele sin livshistorie og sit vidnesbyrd om tilgivelsens helende virkning ind i sit liv. Hun er med i Retten til Livs nye talerkorps (se side 14), så dermed er der en mulighed for at booke hende til et arrangement, hvor aborttemaet sættes på dagsordenen og med hendes egen erfaring som et stærkt vidnesbyrd.

NÅR DE SVAGESTE FRARØVES DERES MENNESKEVÆRD

Foredrag til årsmødet af Jens Lomborg
Referent Vibe Ryberg

DEN SEKSUELLE REVOLUTION

Gennem de sidste 50 år har Danmark været toneangivende vedrørende lovgivning om seksualitet. Først fik man fri porno og fri abort, derefter frit ægteskabsvalg, kunstig befrugtning af enlige, juridisk kønsskifte og senest rugemødre. Man ser os som et foregangsland på det seksuelle område, og der er sket en regulær revolution. I en artikel i BT i juni 2017 blev Kræftens Bekæmpelse udråbt til at være den mest magtfulde lobbyorganisation, og LGBT-bevægelsen kom ind på en 20.-plads, hvilket undrede deres formand, der mente, de burde have haft førstepladsen. Og når man ser, hvor meget, de har fået indført det sidste årti, må man give ham ret.

DEN FRI ABORT ER DEN
SEKSUELLE REVOLUTIONS
PRIMAERE SAKRAMENTE

SEKSUALISME

Vi er midt i en tsunamibølge af seksuel lovgivning, der skylder ind over os. Moralopfattelsens kontinentalplader forskyder sig med meget høj hast, og befolkningens opfattelse af moral ændres hurtigt. Seksualitet bliver en religion, en ideologi vi kunne kalde seksualisme, og den har sine egne bud og dogmer; ja, det er et sekulært trossamfund med eget verdensbillede og menneskesyn. Dens missionsbefaling er, at enhver har ret til at vælge sit køn og sin seksuelle identitet, hvorved man får selvstændighed og løsriver sig fra den traditionelle tankegang. Vi er vant til at tænke islam som den store modstander mod kristendommen, men måske er seksualismen endnu farligere?

AFGUDER

Denne sekulære ideologi er bundet i afgudsteologi, som det også var tilfældet med Israels omgang med Ba'al, Molok og Astarte. I 2. Kongebog kap. 22-23 kan man læse om Josijas, der bl.a. brød med børneofringer (at gå gennem ilden) til Molok. At fjerne børn er at følge fremmede magter.

ABORTENS ROLLE I DEN SEKSUELLE REVOLUTION

Den fri abort er den seksuelle revolutions

VI LEVER I EN DØDSKULTUR,
HVOR BØRN BLIVER SET SOM
EN HINDRING FOR MENNESKERS
PERSONLIGE UDFOLDELSE

primæresakramente. Det åbner døren ind til en kønsløs, grænseløs og gudløs verden. Det giver en ny fortælling om, hvad et menneske er og medfører intolerance i hele verden.

MANGE STØTTER

For nylig var der Danish Rainbow Awards. Her modtog Lars Løkke Rasmussen æresprisen, uddelt af kronprinsesse Mary. Det var næsten som en sekulær kirkefest eller vækkelse. Og det presser både samfundet og kirken, at regeringen og kongehuset støtter deres sag. Sagen starter med at være tilladt, så bliver den promoveret, dernæst fejret, så bliver den normen, og til sidst bliver andre synspunkter marginaliseret. Måske ender det med, at andre synspunkter skal gøres tavse.

GENDERCIDE

Hvem er det egentlig, der står op for kvinder? I dele af verden sker der et gendercide, altså et kønsmotiveret drab på pigefostre, fordi forældrene ønsker sig drenge. Kinas etbarnspolitik har fx medført 400.000.000 aborter, heraf langt flest piger. Måske mener man først, at kvinders rettigheder starter, efter de selv er født. Men de kristne kan stå op for alle kvinders rettigheder. Vi kan også stå op for børn med Down's syndrom, fordi vi ved, at et handicap ikke er det samme som en fejl. Vi lever i en døds kultur, hvor børn bliver set som en hindring for menneskers personlige udfoldelse.

MARIÆ BEBUDELSE

Man kan som kristen overveje, hvad man vil bruge Mariæ bebudelse til. Det er en vigtig begivenhed, der fejrer, at Jesus blev foster. I vores trosbekendelse tales der om undfangelsen og dermed det, at Gud selv har været foster. Gud har altså været forbundet med en navlesnor til Maria. Navlesnoren er det største udtryk for medmenneskelighed. Navlen er et ar, der vidner om, at vi har været bundet til et andet menneske. Den kan også kaldes solidaritetens knude. Alle mennesker har en, og det har Jesus også. Han er derfor vores menneskebror, og det er vel også derfor han kalder sig menneskesønnen. Allerede ved undfangelsen anede Maria det, og resten var blot vækst og udfoldelse af, hvad mennesket er bestemt til – vel at mærke hvis det får lov til at leve.

ÅRSMØDET I SNAPCHAT

#rettentilliv
#årsmøde
#rettentilliv
#ingengråhår
#kageudenhår
#kærlighedsknude
#håndkantslag
#effektivmodstand
#forelsket
#fremtidigkomiker
#sjovformand

RET TEN TIL LIVS BESTYRELSE PRÆSENTERER SIG:

HVAD ER *DIN* PASSION FOR ABORTSAGEN?

Nikolaj Sejer Henriksen

System Specialist Logistic Development, Brabrand:

For mig handler det i sin enkelthed om, at livet er noget, vi er blevet betroet og skal værne om. Både i og udenfor moderens mave. Man kan sige, at livet skal leves af mennesker, ikke stoppes af mennesker. Det er vi nødt til at stå fast på.

Jens Vindum

Pens. administrationschef, Egå:

Det er et koldt faktum, at der i Danmark hvert år aborteres ca. 15.000 fostre, små mennesker, skabt af Gud til liv. Den danske abortlov forbryder sig mod menneskets grundlæggende ret til livet, og legaliserer en uretfærdighed, som aldrig må forties. Derfor er min passion for abortsagen mere en moralsk pligt end en passion.

Birgitte Laursen

Sygeplejerske/sektionsleder, Hedensted:

Jeg er optaget af, hvordan vi får balanceret aktiviteterne - aktion, rådgivning og dialog - så proaktivitet i forhold til genskabelse af respekt for det undfangede livs ret kobles med kærlighed til de mennesker, der sidder med dybe sår efter at have fået foretaget en juridisk legal abort. Mit ønske er, at vi forstyrrer til handling uden at støde de ulykkelige bort.

Ketty Dahl

Lærer/billedkunstner, Thyholm:

Jeg er forfærdet og vred over, at vi i Danmark fuldt lovlig afliver børn vha. abort. Det er en uretfærdighed af dimensioner. Små menneskeliv kasseres. Mødres og fædres liv ødelægges. Abort er en forbrydelse mod menneskeheden, menneskerettighederne, kærligheden og livet. Den største skamplet i vores samfund. Mit hjerte græder for de små.

Elin Donskov

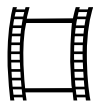
Selvstændig arkitekt, Aarhus:

Retten til Liv skal blive ved med at være en sten i skoen på samfundet, så vi ikke vænner os til den fri abort. Vi må ikke slutte fred med den uretfærdighed, at de allermindste, svageste og sårbare mennesker ikke har en selvfølgelig ret til at leve.

Maria Jensen

Sygeplejerske, Skjern

For ca. 8 måneder siden blev jeg mor til vores 3. barn. Jeg bærer stadig barnet i min mave og glæder mig til snart at møde det. Det sted, som burde være det tryggeste sted for et barn, er et farligt sted for mange. Hver dag mister ca. 40 ufødte børn livet i en abort. Vi må aldrig blive tavse i denne sag. Disse små børn har brug for os! Hvis vi ikke tager ansvar, hvem skal så gøre det?

FILMEN DER FÅR MEDARBEJDERE PÅ ABORTKLINIKKER TIL AT FORLADE DERES JOB

Af Kerstin Hoffmann, kommunikationssekretær

UNPLANNED ER EN SPILLEFILM, DER ER BYGGET OVER VIRKELIGE HÆNDELSER. ABBY JOHNSON VAR DEN YNGSTE DIREKTØR FOR EN PLANNED PARENTHOOD ABORTKLINIK NOGENSINDE. HUN VAR GOD TIL SIT JOB OG SIKKER PÅ AT TJENE EN GOD SAG, NÅR HUN VEJLEDTE KVINDER I DERES RET TIL AT VÆLGE ABORT. I 2008 MODTOG HUN PRISEN SOM 'ÅRETS MEDARBEJDER'. ALT I ALT VAR HUN INVOLVERET I 22.000 ABORTER.

RAMT AF VIRKELIGHEDEN

Men en aften skulle hun på grund af personalemangel selv assistere ved en abort, og det kom til at ændre hendes verden. Indtil da havde Abby troet, at den ufødte ikke var i stand til at føle noget som helst under aborten, men de ubehagelige billeder på ultralydsskærmen fortalte, at det ikke var sandt. Hun forlod klinikken den aften og kom aldrig tilbage.

40 DAYS FOR LIFE - UDHOLDENDE FORBØN

Men historien om Abby Johnsons radikale opgør med abortindustrien er også historien om udholdende forbøn. Den klinik, hvor Abby arbejdede, var den klinik, hvor den nu verdensomspændende forbønskampagne 40 Days for Life startede tilbage i 2004. Abby fortæller, hvordan hun kiggede ud på

disse bedende mennesker og rystede på hovedet – 40 dage og nætter, gentaget år efter år. Men så en dag – efter otte års udholdende forbøn – blev Abby Johnson ramt af virkeligheden. Man må igen sande, at der ingen genveje er i kampen imod abort.

FILMSUCCES PÅ TO PLAN

UNPLANNED, der havde premiere den 29. marts, har været en overvældende biografsucces på trods af, at mainstream-medier har forsøgt først at ignorere den og siden at advare imod den.

Men filmen er også en succes på et helt andet plan. Allerede en uge efter premieren kunne filmens instruktør fortælle, at 94 medarbejdere fra forskellige amerikanske abortklinikker havde besluttet at forlade deres job efter at have set filmen.

HJÆLP TIL DEM, DER FORLADER JOB I EN ABORTKLINIK

Abby Johnson startede kort efter sit eget exit fra Planned Parenthood organisationen *And Then There Were None* (abortionworker.com), der hjælper mennesker, der ønsker at forlade et job i en abortklinik. Hendes egen historie har givet hende en særlig omsorg for personen bag abortarbejderen, for i en amerikansk sammenhæng kan disse mennesker opleve sig selv som en stigmatiseret gruppe. Derfor har Abby Johnsons motivation bag denne film også været at vise sine tidligere kolleger en vej ud. Dette budskab er blevet hørt!

UNPLANNED kan endnu ikke ses uden for USA, men vi arbejder på at få den til Danmark, når den frigives til et internationalt publikum.

SORG, MIT BARN

Anmeldt af Trine Holst Nielsen,
sygeplejerske og brevkasseredaktør på Abortlinien

“Til scanningen føltes det ikke så meget som et valg, men snarere som en skæbne, jeg skulle acceptere. Jeg skulle træffe et meget barsk valg uden at have de store forudsætninger for det, ud over den viden de gav mig der i situationen.”

Bogen *Sorg, mit barn* er Lisa Meisner Kofoeds stærke, personlige beretning om, hvordan hendes liv ændrer sig efter misdannelsesscanning i 21. uge. Hun får besked på, at hendes barn er hjerne-skadet og meget handicappet og måske ikke kan overleve tiden ud i maven eller fødslen. Overlægen er ikke et sekund i tvivl om sin vurdering: Det mest skånsomme er at afbryde graviditeten. Indirekte sagde lægerne, at det ville være egoistisk at lade den lille pige lide, før hun uundgåeligt ville dø. Lisa søger om senabort, og to dage efter føder hun sin døde datter, Smilla, på 365 gram og 27 cm. Under fødslen siger Lisa: “Jeg kan ikke, en mor kan da ikke slå sit eget barn ihjel.” Hun havde aldrig forestillet sig, hvor stor smerte beslutningen ville føre med sig. Lisa bliver ved med at pines af skyld, skam og tvivl.

Sorg, mit barn er en velskrevet bog med et smukt layout, men er ikke desto

mindre oprørende læsning. Halvdelen af bogen består af Lisas samtaler med kompetente og empatiske fagfolk, der hver især bringer hende mere forståelse for hendes egen og andres reaktioner på aborten, og bringer hende tættere på at forsone sig med sin beslutning. Men lige fra sygehuspersonale over alternativ behandler og sygehuspræst til de pårørende, er det gennemgående budskab, at senaborten var en kærlig og barmhjertig handling. At Smilla slap for “det uværdige liv, som hendes sjæl ville være fanget i,” som chefspsykologen udtrykker det.

Ordet tilgivelse bliver aldrig nævnt. Nærmest kommer filosof og tidligere formand for Etisk Råd, Jacob Birkler, der spørger til, hvem der skal eftergive skyld. Der er ingen, der anerkender Lisas tvivl og bekræfter hendes skyld, og dermed hjælper hende på vej til at finde tilgivelse.

Bogen er oplysende omkring mange aspekter ved fosterdiagnostik og senabort. Men et interview med et forældre-par, der i tilsvarende situation ikke valgte senabort, ville have været meget relevant.

LISA MEISNER KOFOED
SORG, MIT BARN
186 SIDER
UDGIVELSE 2019
FORLAG: TURBINE
PRIS 249,95 DDK

ET TALERKORPS STÅR KLAR TIL AT KOMME UD MED ABORTSAGEN

Hvordan når vi bredt ud i det kirkelige bagland? Hvordan imødegår vi den desillusion, som præger mange i abortspørgsmålet? Hvordan vækkes abortsagen til live i al sin alvor og udfordring til os? Denne udfordring har et nyetableret talerkorps frimodigt taget op.

Fra Bornholm i øst til Vendsyssel i nord har mere end 20 kendte og rutinerede talere sagt ja til at tage abortsagen med sig ud, når de holder møder, debatoplæg og lignende.

Du kan hjælpe med til at udbrede kendskabet til denne mulighed.

- Foreslå programudvalget i din menighed/forening at hente en taler fra Retten til Livs nye talerliste.

- Kontakt taleren direkte eller via sekretariatet, og aftal et emne (det behøver ikke være direkte relateret til abortsagen).

- Når vedkommende kommer og taler, sørg da for, at der i aftenens program er tid til at fortælle om Retten til Livs og Abortliniens arbejde og opfordring til at forsvare det ufødte barn med et medlemskab af Retten til Liv.

-ehw

"KAN I IKKE BARE SENDE OS INFO VIA MAIL - OG SPARE PENGENE TIL PORTO?"

Jævnligt er der medlemmer, der henvender sig med ovenstående spørgsmål og et ønske om at tænke i rentable løsninger for Retten til Liv. Vi vil gerne komme dette ønske i møde - på visse områder.

- Kommunikation omkring gavebidrag og medlemsindbetaling foregår som udgangspunkt via e-mail. Har du ikke e-mail, får du naturligvis relevant info via brev.

- Indsamlingsbreve er hidtil blevet udsendt som brevpost, men til efteråret vil vi afprøve, om det influerer på gavebidragene, at vi udsender brevet elektronisk. Også her gælder det, at hvis du ikke har e-mail, så får du brevet i din postkasse.

- Bladet LIV har vi af flere grunde valgt at fastholde som et fysisk blad. Den tunge abortsag har bedre rammer i et fysisk blad med god layout. Erfaringen viser også, at flere får læst det fysiske blad - før eller siden - end det elektroniske blad, der har en tendens til at ryge længere og længere ned i mailbunken... for så at være ude af øje og sind, inden det blev læst. Endelig drejer det sig om kun 3 blade om året.

Send os meget gerne din e-mail, hvis vi ikke allerede har den, så vi sparer tid og penge.

-ehw

Formanden takkede på årsmødet Bodil Fomsgaard for de mange år som regnskabsfører.

SKIFTEDAG PÅ REGNSKABSFRONTEN

Det er en kvinde med mange års erfaring og det store overblik over Retten til Livs økonomi, der pr. 1. juli har valgt at trække sig for at samle kræfterne om familien.

Bodil Fomsgaard trådte til som regnskabsfører i efteråret 2007. Retten til Liv havde på det tidspunkt store økonomiske udfordringer, og der var brug for en person med sans for system og orden i tingene. Den person fik Retten til Liv i Bodil! Med stor ansvarlighed og med hjerte for sagen har Bodil passet jobbet, som i årenes løb er blevet mere og mere omfattende.

Der skal lyde en stor og hjertelig tak for de mange års pligttopfyldende indsats – også for de ekstra timer, der ind imellem røg på.

Med ønsket om Guds velsignelse over fremtiden.

Bodils afløser er ikke ukendt med arbejdet. Helge Hoffmann, som fra juli er Retten til Livs nye regnskabsfører, vender tilbage til en stilling, han bestred i årene 2002 til 2004 (kasserer ved den gang). Han vil danne parløb med Retten til Livs kommunikationssekretær, som han er gift med. Et parløb med klare fordele vedrørende koordineringen af arbejdet.

Vi ønsker Helge Hoffmann hjertelig velkommen (tilbage) i jobbet som regnskabsfører.

Jens Vindum, formand

KONTINGENTSATSEN SÆTTES OP

På årsmødet blev det vedtaget at forhøje kontingentsatsen, så medlemskab fra årsskiftet for enkeltpersoner er 150 kr. og for par 250 kr., en stigning på henholdsvis 25 kr. og 50 kr. For unge under 18 år og studerende er satsen uforandret 75 kr. årligt. Sidste gang, kontingentsatsen blev justeret, var i 2008. Den nye kontingentsats træder i kraft med virkning fra 2020.

-ehw

" DERFOR ER JEG PRO LIFE

"Jeg sidder med mit spædbarn i mine arme, imens jeg skriver de her linjer. Han er et komplet menneske, og det har han været længe, selvom han kun har været ude i verden de sidste 10 uger. Når jeg ser på ham, er det indlysende, at livet er helligt.

Helligt som i 'jeg skal beskytte dig for enhver pris'.

Helligt som i 'den, der rører dig, rører mit øjeæble'.

Helligt som i 'hvis du kan ofres, er der intet som er helligt - heller ikke mit eget liv'.

Abort er ikke alene tabet af det nye lille liv, men også tabet af vores egen menneskelighed og af den helt grundlæggende værdi i selve livet."

Lise Petersen, sangerinde i bandet "Lise Petersen"

